

AJÁNLÁS

Fogadj el tőlem egy tanácsot, kedves Olvasó, mert ezt a csodálatos tudományos munkát óriási lelki haszonnal lehet olvasni, de nem mindegy, hol kezded el az olvasást.

Ez a könyv Alberto Mello professzor kutatásait és olasz nyelvű előadásait tartalmazza, amelyeket Szabó Miklós Xavér ferences atya, Szatmár Györgyi tanárnő és munkatársaik magyarul jelentetik meg először könyv formájában.

Kezdd azzal a fejezettel, amelynek a címe: „A zsoltárok könyve mint az Élet könyve”.

1964 óta, amikor szerzetesi beöltözésem alkalmából a kezembeadták a zsolozsmáskönyvet, naponta, gyakran éjjel és nappal (ld. 1. zsoltár) imádkozom a zsoltárokat, immár több mint fél évszázada. Ebből a tapasztalatból született meg egy jó tanácsom annak, aki sírva panaszolta, hogy nem tud imádkozni. Megkérdeztem, miért nem tud imádkozni. Válaszul élete gondjait, kísértéseit, eleséseit, reménykedéseit kezdte sorolni. Ezek akadályozzák a figyelmét, hogy ne az ima szövegeire figyeljen. Áldott faja a szórakozottságnak! Rájöttem, hogy a zsoltáros egy úgynevezett „szórakozottan” imádkozó hívő. Ugyanis nem egy szöveget erőltet a reális életét feledve, amikor imádkozik, hanem a valóságos, igazi, mélyben örvénylő életét viszi Isten elé. Állj le ilyenkor a szokásos szép imádságaiddal (például rózsafüzérrel, mely igen hasznos és legyen csak napi imádságod), és kezdj arról beszélni Istennek, hogy most el vagy keseredve, beteg vagy, elhagyott vagy, de máskor megtapasztaltad Isten szeretetét. Most megrágalmaztak, szinte üldöztek, és te hozzá menekülsz.

A zsoltáros egy „szórakozottan” imádkozó ember, helyesebben mondva a valós emberi életet Isten elé vivő imádkozó. Ezért írja ANDRÉ CHOURAQUI: „A zsoltárok könyve születésünktől fogva a zsigereinkben van.”

Éppen Dosztojevszkij műveit olvasva magam is találkoztam azzal a történettel, hogy a Szibériába száműzött író felfigyelt egy öreg zsidóra „aki sírva-nevetve recitálta a zsoltárokat, mintha örö-

me és fájdalma úgy benne lenne a könyvben, mintha kortársak lennének”.

Emlékszem egy másik életfogytiglanra ítéltre, akiről Szpiridion arkhimandrita mesélte, hogy ezekkel az egyszerű szavakkal fordult Istenhez: „A tied vagyok: ments meg engem!” Egy szibériai száműzöttnek valószínűleg semmiféle ismerete nem volt a Zsoltárok könyvéről, és nem tudta, hogy ez az imádság pont ott található (119,94). Ha tudta volna, az könnyen felismerhető lenne; de önmagában fedezte fel a fohászt, anélkül, hogy a könyvet olvasta volna.

ALBERTO MELLO professzor azokat az élethelyzeteket említi, amelyek a mi élethelyzeteink. Közöttük utal a reggeli felébredésre, mely szinte a feltámadás elővételezése:

Nem kell elsietve kimondani a feltámadás szót. E tekintetben az ószövetségi Zsoltárok könyve óvatosságra int bennünket. Elsősorban arra tanít, hogy számoljunk halálunkkal. Ugyanakkor itt-ott elkerülhetetlenül találkozunk a feltámadás elővételezésével, még akkor is, ha csak *ante litteram*. Ezek nyomok, nem bizonyítékok. Akinek azonban megadatott valamiféle biblikus érzékenység, annak nincs szüksége bizonyítékokra. Számára az egyszerű utalások többet érhetnek a bizonyítékoknál, és nagyobb hatással lehetnek rá.

Ezután a fejezet után „A zsoltárok szókinccse” című fejezettel folytatd! Ajánlok egy feladatot. Minden szó bemutatása után gondold bele, hogy rólad lehet szó! Ezután úgy gondold végig ezeket a kulcsszavakat, mintha Jézusról lenne szó, az emberré lett Istenről! Ez utóbbi mélységes imádsággá alakulhat. Meglepve tapasztalhatsz (én megtapasztaltam), hogy igazából mintha valójában őrá vonatkozna minden lényeges szó a maga teljességében.

Ezután „A zsoltárok sorrendje” című fejezetből „A királyi én” című részt és a rávonatkozó „Szemléletváltás” című szakaszt tanulmányozd át!

Az ember a 8. zsoltár szerint mintegy a teremtés csúcán állva „király”: de itt egyetlen királyról van inkább szó, a Messiásról.

XVI. Benedek pápa a *Názáreti Jézus* című könyvében említi JACOB NEUSNER rabbit, aki magát Jézus korabeli zsidó hallgató-sága soraiba helyezve, figyelmi tanítását és megállapítja: Jézus a sa-

ját „én”-jét teszi hozzá a Tórához és állítja középpontba (1. kötet, 104.).

Viszont láthatjuk, hogy a zsoltárok legmélyebb imádkozója egy ilyen „én”-re nyitva áll.

Ezután érdemes (talán ennek a meglátásnak a fényében) olvasni azt a fejezetet, amelynek a címe: „A zsoltárok könyve mint teológiai struktúra”, majd ezután az elsőt, „A zsoltárok sorrendje”.

Ezután három zsoltár olyan elmélyült elemzését kapjuk meg (27. 51. és 55. zsoltárokét), ami után szeretnénk még más zsoltárokról is ilyen imádságunkat, hitünket és életünket tápláló magyarázatot olvasni.

Az ajánlás elején „óriási lelki haszonról” tettem említést. Ennek az óriási lelki haszonnak a kezdete, hogy szomjúságot érzek, kedvet kapok a kolostor csengőjével sokszor kötelességemként érzett zsoltározáshoz, zsolozsmázáshoz sietve minden dolgot félretenni, mert hiszen minden dolgot egy végső megvilágítás fényében pillanthatok meg. Tulajdonképpen, amikor a zsoltározás végett elszakadok minden más teendőtől, munkától; eltávolodok attól, ami szenvedést okoz, vagy örömet szerez, akkor pontosan az elhagyottakkal találkozom Istenben, és így elővételezve megérezhetem, mit jelent az, amikor „Isten lesz minden a mindenben” (1Kor 15,28).

Sümege, 2017.

Urunk Mennybemenetele ünnepén

P. Barsi Balázs OFM